

ŠKOLA Inak

Broňa Sobotka

nadšený učitel angličtiny

» **Pane Sobotko, říkáte o sobě, že jste nadšený učitel. Byl jste i nadšený žák?**

Ne. Byl jsem všechno, jen ne nadšený žák. Moje nejlepší chvilky přicházela vždy v pátek, když zavonilo na poslední hodinu. A v neděli večer jsem zažíval hrozné dilema. Večer dávali můj oblíbený pořad a já se na něj opravdu těšil, ale zároveň jsem věděl, že jakmile skončí, skončí i víkend a já budu muset do školy. Mně to ve škole nikdy nešlo a nikdy mě to nebavilo. V devítce mi ani nedoporučili maturitní obor, že bych to nezvládl.

» **Kdy přišel zlom? Teď nejen že máte maturitu a vysokou školu, ale všechny možné i nemožné zkoušky na Cambrige z angličtiny.**

Zlom přišel až ve chvíli, kdy jsem se začal učit sám. To jsem se učil anglicky a nebylo to ve škole, ale v mém volném čase. A pak, když jsem šel na vysokou, tak to už mě učení bavilo. To bylo něco jiného. Tam jde člověk studovat to, co ho baví. Tedy u mě to tak bylo. ☺

» **To znamená, že člověk, který neměl rád učení, se stal učitelem. Nezní to jako vtip?** Jo, je to tak. A já to vnímám jako obrovskou výhodu. Mám pocit, že znám spoustu učitelů, kterým to ve škole šlo a byli šikovní, proto šli na vysokou a teď jsou z nich učitelé. Ale oni mnohdy neví, jaké to je, když vám to nejde a něčemu nerozumíte. Někdy si říkáš, proč to ty děcka nebaví, co na tom nechápou a tak. Pro mě je jednodušší věřit se do těch méně excelentních studentů. Můžu jim podat učivo tak, jak já bych si přál, aby mi to jako studentovi někdo vysvětlil. Takže zpětně to vnímám jako výhodu.

» **Co se tedy změnilo ve vašem nastavení a v situaci oproti základní a střední škole, že jste se najednou chtěl učit a poté i studovat na vysoké škole?**

Já si myslím, že nejzásadnější bylo, že já jsem se rozhodl něco se učit. Možná je to teď jiné, ale když jsem chodil do školy, tak ideální bylo poslouchat učitele a pak přesně zopakovat, co řekl. Ale když jsem se začal učit angličtinu, tak to bylo poprvé, kdy jsem si sám určil, co se budu učit, kdy se to budu učit, jakým tempem chci studovat, které oblasti se chci věnovat. A taky mě nikdo nenádepkoval

a nesrovnával. Nebyla tam žádná chytrá Anička, která věděla všechno, ani naopak ten hloupý Broněk, kterému to moc nešlo. Když jsem se učil sám, tak mi nikdo neřikal, že jsem pomalý, nikdo mi nedával pětky, nikdo mi to neškrtal všechno červeně. Já jsem až při angličtině poprvé zažil radost z učení.

» **Takže když člověk jde za svým snem a rozhodne se pro to sám, je úspěšnější?**

Já jsem se učení angličtiny věnoval opravdu intenzivně. Chodil jsem do práce a odpoledne se učil. Věnoval jsem se jí třeba i tři hodiny denně. Tím pádem se výsledky dostavily hodně brzo. Když jsem si uvědomil, že něco jsem ještě minulý týden nevěděl a teď už to umím, byl to skvělý pocit a o to větší jsem měl chuť do učení. Pokrok, když se něčemu věnujete intenzivně, je opravdu vidět. Ve škole jsem moc úspěchů nezažíval, a proto jsem neměl ani motivaci. Takže zažít úspěch je největší motivace!

Zvedni svůj zadek
a štěstí se přidá!

O tom si myslím, že to je. Člověk musí pro svůj sen něco udělat. Musí se zvednout a začít se učit nebo cokoli jiného. Víím, že je mnoho lidí, kteří by něco chtěli, ale zapomínají, že musí něčím začít. Je to jako ten vtip. Člověk se modlí: „Bože, dej ať vyhraju ve sportce. Bože, prosím, ať vyhraju ve sportce. Bože, prosím, prosím!“ A z nebe se ozve hlas: „Tak si už konečně vsaď.“ Takže my někdy spoustu věcí chceme, ale nic pro to neuděláme, a pak jsme zklamáni, že se nám ty sny neplní.

» **Učíte na gymnáziu, vedete kurzy, děláte videa na YouTube... Co je vlastně váš sen?**

Já mám vlastně dilema, jak srozumitelně popsat, co přesně dělám, protože je toho opravdu hodně. Mým cílem je pomáhat lidem zamířovat se do angličtiny a chtěl bych rozmluvit Česko. Tohle jsou cesty, jak to naplnit. Takže dělám videa, občas učím, píšu knížky, dělám kurzy a s Albi jsme vydali sadu her na trénink mluvení v angličtině. Dělám spoustu věcí, které mi dávají smysl.

» **To je velmi náročný úkol a myslím, že se vám daří ho úspěšně plnit. ☺ A začalo to vlastně tím, že jste začal učit. Chtěl jste být učitelem? Byla už tehdy ve vás touha předávat to dál?**

Já jsem hlavně chtěl studovat angličtinu. Jediné, co se dalo studovat jednooborově, bylo lektorství angličtiny. A když jsme začali chodit na praxi, zjistil jsem, že mě to hrozně baví. A protože člověk vždycky zárokuje to, co do té doby prožil, bylo to tak i u mě. Já jsem dlouhou dobu působil ve skautu a dělal jsem schůzky, hry a tábory. Když jsem pak měl učit, nevěděl jsem přesně jak na to, a tak jsem dělal to, co jsem uměl ze skautu. Hrál jsem hry, děcka běhala a luštila, jen to bylo všechno celé anglicky. Mě to bavilo a byl jsem nadšený z toho, že to baví i studenty.